

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД КРАГУЈЕВАЦ
Број: Кж1-14/21
Дана: 28. јануара 2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Марине Илић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Горданом Јовашевић, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика, као саизвршиоци у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика и окривљеног ВВ, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика, као саизвршилац у вези члана 33 Кривичног законика, одлучујући о жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Јагодић из Свилајнца, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Славице Нешић из Свилајнца, изјављеним против пресуде Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 59/19 од 09.11.2020. године у седници већа одржаној дана 28. јануара 2021. године, сходно одредби члана 511 став 1 Законика о кривичном поступку, у вези члана 447 став 2,4 и 5 Законика о кривичном поступку, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване жалбе окривљеног ВВ, његовог браниоца и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 59/19 од 09.11.2020. године, у односу на ове окривљене, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Иста пресуда у односу на окривљеног ББ, остаје непромењена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К.бр. 59/19 од 09.11.2020. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног законика (КЗ) у вези члана 33 и члана 61 КЗ, а окривљени ВВ због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, као саизвршилац, у вези члана 33 КЗ и осуђени: окривљени АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.03.2018. године до 26.03.2018. године; окривљени ВВ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју да издржи по правноснажности пресуде и окривљени ББ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време

provedeno у притвору почев од 05.03.2018. године до 26.03.2018. године и истовремено одређено да ће се казна затвора извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује у породичној кући у Роанди без примене електронског надзора, да не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате суду на име паушала новчани износ од по 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка ОЈТ Деспотовац и то окривљени АА и ВВ, новчани износ од по 18.915,00 динара, а окривљени ББ, новчани износ од 34.665,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом, окривљени су обавезани да плате суду на име трошкова кривичног поступка, новчани износ о чијој висини ће се одлучити посебним решењем, а сходно одредби члана 258 став 4 Законика о кривичном поступку (ЗКП), оштећени ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ су упућени на парнични поступак, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Против наведене, жалбе су благовремено изјавили:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Наташа Јагодић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, док се из садржине исте утврђује да је иста изјављена само због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да другостепени суд окривљеног ослободи од оптужбе, или првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Славица Нешић, из свих законом прописаних основа за изјављивање жалбе, са предлогом да другостепени суд поништује пресуду у тачки 2 укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или исту пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, са захтевом да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа,

- окривљени ВВ, без навођења законских основа за изјављивање жалбе, са предлогом да другостепени суд донесе „праву“ одлуку, са захтевом да буде обавештен о седници већа,

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском Ктж-26/21 од 14.01.2021. године, је предложио да другостепени суд одбије, као неосноване жалбе окривљеног ВВ и његовог браниоца и браниоца окривљеног АА, а првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу, је одржао седницу већа, сходно одредби члана 511 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у вези члана 447 став 2, 4 и 5

ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, окривљеног ВВ, а у присуству његовог браниоца, адвоката Славице Нешић, на којој је размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је након оцене навода и предлога из жалби, имајући у виду и мишљење Апелационог јавног тужиоца, из напред наведеног писаног поднеска, нашао:

Жалбе окривљеног ВВ, његовог браниоца и браниоца окривљеног АА, су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног ВВ, првостепена пресуда у тачки 2 изреке, побија се због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, тврдњом да је изрека побијане пресуде неразумљива и из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тврдњом да је изрека пресуде противречна сама себи, да су разлози у пресуди о чињеницама које су предмет доказивања потпуно нејасни и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде, о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност побијане пресуде, дакле цитира се законски текст без ближег образложења.

Насупрот изнетим тврдњама браниоца окривљеног ВВ, Апелациони суд налази, да је изрека побијане пресуде у тачки 2, разумљива, да изрека пресуде није противречна разлозима, нити сама себи, да су дати потпуно јасни разлози о свим чињеницама које су предмет доказивања и да се из истих несумњиво утврђује како је окривљени извршио предметно кривично дело које му је оптужним актом Основног јавног тужиоца у Деспотовцу Кт.бр. 66/18 од 14.05.2019. године, стављено на терет, које је све радње предузео ради извршења истог, а што је у складу са садржином изведених доказа, тако да првостепена пресуда не садржи напред наведене битне повреде одредаба кривичног поступка.

Даље, жалбом браниоца окривљеног ВВ, првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, тврдњом да првостепени суд није применио члан 15 став 2, члан 16 став 5 ЗКП, при чему се цитирају напред наведене одредбе.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ, Апелациони суд налази да првостепена пресуда није донета уз напред наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, јер је првостепени суд напред наведене одредбе ЗКП, у поступку применио.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби браниоца окривљеног АА, се тврди да је окривљени током кривичног поступка признао извршење појединих радњи, али не свих, како му је то стављено оптужним актом јавног тужиоца и да за оне радње, које није признао извршење, не постоји ни један доказ који би то поуздано потврдио, док се жалбом браниоца окривљеног ВВ, тврди да улога окривљеног ВВ за радњу под тачком 2 изреке, да је чувао стражу није поткрепљена ни једним изведеним доказом, да окривљени не признаје извршење те радње, да је првостепени суд закључак да је окривљени извршио предметно

кривично дело, засновао искључиво на одбрани окривљеног АА, а да та одбрана није доказ у кривичном поступку, а жалбом окривљеног ВВ, се тврди да је првостепена пресуда, по питању његове кривице донета без икаквих материјалних и „физичких“ доказа.

Овакве жалбене наводе бранилаца окривљених АА и ВВ, као и окривљеног ВВ, Апелациони суд оцењује, као неосноване.

Правилно је првостепени суд на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, сходно својој обавези прописаној одредбом члана 419 став 2 ЗКП, у образложењу побијане пресуде и сходно обавези из члана 428 став 8 ЗКП, одређено и потпуно изнео чињенице које је утврдио у кривичном поступку (члан 83 ЗКП) и из којих разлога их узима као доказане или недоказане, дајући при томе нарочито оцену веродостојности противречних доказа и којим разлозима се руководио при решавању правних питања.

Наиме, правилно је првостепени суд на основу изјава оштећеног ГГ, пуномоћника оштећеног ДД, ИИ, пуномоћника оштећеног ЂЂ, ЈЈ, КК, оштећеног сада пок. ЛЛ, оштећеног ЕЕ, оштећеног ЖЖ, оштећеног ЗЗ, оштећеног ЉЉ, оштећене ММ, сведока НН, (детаљно описаних у образложењу побијане пресуде од стране 13 до 17); материјално изведених доказа: записника о увиђају места догађаја ПС Свилајнац од 28.01.2018. године, од 09.01.2017. године, од 15.01.2018. године, од 22.02.2018. године, од 20.12.2017. године, два записника о увиђају места догађаја од 14.02.2018. године и два записника о увиђају места догађаја од 12.01.2018. године, са криминалистичко-техничком документацијом и са са фотодокументацијом и форензичким прегледом лица места од истих датума, потврде о привремено одузетим предметима ПС Лапово од 16.02.2018. године и 22.02.2018. године, потврде о одузетим предметима ПС Свилајнац од 19.01.2018. године, записника о претресању стана и других просторија ПС Свилајнац од 19.01.2018. године, пописне листе ТР „Свилајнац“ ГГ од 29.01.2018. године, пописне листе ДОО „Еуротабак“ од 25.01.2018. године, пописне листе „ВП-Дима“ ДОО од 09.12.2017. године, пописне листе ТР „Свилајнац“ од 22.02.2018. године, пописне листе СТР „ЗМ“ од 10.01.2018. године, (детаљно образложених у образложењу побијане пресуде од 21 до 29 стране), налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке Зорке Ристић Мачар из Крагујевца од 02.04.2019. године (из којег се утврђује вредност отуђених ствари на штету оштећених), исказа осумњиченог ЊЊ, дате у ПС Свилајнац од 23.02.2018. године (детаљно описане у образложењу побијане пресуде на страни 17, 18 и 19, иста је дата у присуству браниоца по службеној дужности адвоката Душка Станковића, да је пристао да свој исказ да у присуству овог браниоца, да му је омогућен поверљив разговор са истим, из којег се утврђује да је признао извршење свих радњи које су стављене на терет и овде окривљенима АА, ББ и ВВ и описао њихове улоге онако како је то и оптужним актом јавног тужиоца истима стављено на терет), исказа са записника о саслушању малолетних осумњичених ОО, ПП, РР и СС (описани на страни 20 и 21 образложења побијане пресуде који су се детаљно изјаснили и описали радње које су предузимали заједно са овде окривљенима), на несумњив начин утврдио да су окривљени извршили кривична дела која су им оптужним актом јавног тужиоца стављена на терет на начин, у време и на месту како је то описано у изреци побијане пресуде.

Правилно је првостепени суд оценио одбране окривљених, о чему је дао јасне разлоге на страни 30 образложења побијане пресуде, које као такве прихвата и овај суд. Имајући у виду наведено, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ да је закључак првостепеног суда да је исти извршио радње описане у изреци одлуке у тачки 2, заснован искључиво на одбрани окривљеног АА, с обзиром да је улогу овог окривљеног поред окривљеног АА потврдио и окривљени ЊЊ, као и ББ и малолетан ЈЈ.

Такође, неосновани су из истих разлога и наводи окривљеног ВВ да је суд његову кривицу утврдио без иједног доказа. Неосновани су и наводи браниоца окривљеног АА, којима се тврди да исти није извршио све радње за које је оглашен кривим, с обзиром да је првостепени суд, његову улогу у извршењу радњи које не признаје, утврдио на основу исказа окривљених ББ, ЊЊ, као и малолетног ОО.

Дакле, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено, како у погледу чињеница које чине објективног обележја предметног кривичног дела, тако и погледу оних који се тичу кривице окривљених (окривљени су предметна кривична дела извршили са директним умишљајем), а кривични закон правном квалификацијом по члану 204 став 1 тачка 1 КЗ, у вези члана 33 и 61 КЗ, у односу на окривљеног АА и по члану 204 став 1 тачка 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ, у односу на ВВ, је правилно примењен, па су жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ, којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, уз образложење да се у радњама окривљеног не стичу елементи предметног кривичног дела оцењени, као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе браниоца окривљеног ВВ (при чему се овај жалбени основ не образлаже) и по службеној дужности поводом жалби окривљеног ВВ и браниоца окривљеног АА, сходно одредби члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања врсте и висине кривичне санкције окривљенима имао у виду све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, које утичу на то да казна буде мања или већа и правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА, узео у обзир његове личне, породичне и имовинске прилике, да је без запослења и без примања, да не поседује непокретности, године живота, а од отежавајућих околности да је више пута осуђиван, између осталог за кривична дела против имовине, затим правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ВВ, узео у обзир личне и породичне прилике, да је без запослења, без примања, отац једног малолетног детета, а од отежавајућих околности да је више пута осуђиван, између осталог за кривична дела против имовине и правилно исте осудио на казне затвора у оквиру законом прописане казне за предметна кривична дела и то: окривљеног АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, а окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју да издрже по правноснажности пресуде, а сходно одредби члана 63 КЗ, у изречену казну затвора окривљеном АА урачунава се и време проведено у притвору почев од 01.03.2018. године до 26.03.2018. године, имајући при том у виду тежину извршених кривичних дела и степен кривице окривљених.

И по оцени овог суда, овако изреченим казнама затвора према окривљенима ће се постићи сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ.

Како окривљени ББ није изјавио жалбу, то је првостепена пресуда у односу на овог окривљеног остала непромењена.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд је сходно одредби члана 457 ЗКП одлучио, као у изреци ове одлуке.

Записничар
Гордана Јовашевић,с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић,с.р.